Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

11. září 2018 *

„Dumping – Dovoz keramických obkládaček pocházejících z Číny – Článek 11 odst. 3 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 17 nařízení (EU) 2016/1036] – Odmítnutí žádosti o částečný prozatímní přezkum, omezený na dumping, konečného antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením (EU) č. 917/2011 – Trvalá změna okolností – Výběr vzorku – Individuální přezkoumání – Nedostatek spolupráce při šetření, které vedlo k přijetí konečných opatření“

Ve věci T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, se sídlem v Foshan City (Čína), zastoupená B. Spinoitem a D. Philippem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Françou, T. Maxian Ruschem, N. Kuplewatzkym a A. Demeneix, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2016) 4259 ze dne 11. července 2016, kterým se zamítá žádost o částečný prozatímní přezkum omezený na otázky dumpingu, pokud jde o konečná antidumpingová opatření uložená prováděcím nařízením Rady (EU) č. 917/2011 ze dne 12. září 2011 na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, J. Schwarcz (zpravodaj) a C. Iliopoulos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. listopadu 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, se sídlem ve Foshan (Čína), je výrobcem keramických obkládaček.

2 Dne 12. září 2011 přijala Rada Evropské unie prováděcí nařízení (EU) č. 917/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2011, L 238, s. 1, dále jen „konečné nařízení“). Sazby antidumpingového cla vycházely z dumpingových rozpětí stanovených šetřením, neboť tato rozpětí byla nižší než rozpětí újmy.

3 Během šetření, které vedlo k přijetí těchto konečných opatření, Komise využila výběru vzorků podle článku 17 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2014, L 18, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014 (Úř. věst. 2014, L 18, s. 1) (dále jen „základní nařízení“), [které bylo nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)]. Vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, kterým bylo podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení (nyní čl. 9 odst. 5 nařízení 2016/1036) přiznáno individuální zacházení, byly uloženy individuální sazby antidumpingového cla. Vyvážejícím výrobcům, kteří při šetření spolupracovali, avšak nebyli zařazeni do vzorku, jakož i jednomu vyvážejícímu výrobci, který byl zařazen do vzorku, avšak nebylo mu přiznáno individuální zacházení, byla uložena sazba antidumpingového cla, jež byla vypočtena na základě čl. 9 odst. 6 základního nařízení (nyní čl. 9 odst. 6 nařízení 2016/1036) jako vážené průměrné dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, a sice ve výši 30,6 %. Osm vyvážejících výrobců, kteří spolupracovali, požádalo o individuální zjišťování v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení (nyní článek 17 odst. 3 nařízení 2016/1036). Bylo rozhodnuto, že individuální zjišťování bude provedeno u jediného vyvážejícího výrobce, jelikož jeho provedení neznamenalo příliš velké zatížení. Tento vyvážející výrobce byl zdaleka nejvýznamnějším z osmi vyvážejících výrobců žádajících o individuální zjišťování. Nicméně po poskytnutí konečných informací vyšlo najevo, že tento vyvážející výrobce neposkytl určité nezbytné informace, čímž závěry týkající se tohoto vyvážejícího výrobce vycházely na základě článku 18 základního nařízení (nyní článku 18 nařízení 2016/1036) z dostupných údajů. Uvedenému vyvážejícímu výrobci a vyvážejícím výrobcům, kteří při šetření nespolupracovali, byla uložena sazba antidumpingového cla, jež byla stanovena za použití nejvyššího dumpingového rozpětí zjištěného pro reprezentativní výrobek spolupracujícího vyvážejícího výrobce, a sice ve výši 69,7 %.

4 Žalobkyně se neúčastnila správního řízení, které vedlo k přijetí konečného nařízení, čímž její název není uveden v příloze I konečného nařízení. Její dovoz dotčeného výrobku je tedy zatížen sazbou ve výši 69,7 %.

5 Dopisem ze dne 7. září 2013 žalobkyně požádala Komisi podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 3 nařízení 2016/1036) o provedení částečného prozatímního přezkumu omezeného na dumping. Tato žádost byla odůvodněna jednak tím, že žalobkyně zavedla nový systém distribuce prostřednictvím přidruženého podniku, a dále tím, že zavedla nový typ výrobku, který neexistoval během období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010 (dále jen „období šetření“). Žalobkyně ve své žádosti o přezkum uvedla, že se neúčastnila počátečního šetření, neboť neznala konečné místo určení svých výrobků, jež v období šetření prodávala pouze čínské obchodní společností. Vzhledem k tomu, že tvrdila, že dotčený výrobek v období šetření nevyvážela do Evropské unie, upozornily útvary Komise

žalobkyni na skutečnost, že je-li toto tvrzení pravdivé, je třeba za účelem přiznání sazby cla ve výši 30,6 % využít vhodného právního prostředku, kterým je podání žádosti o přiznání postavení nového vyvážejícího výrobce v souladu s článkem 3 konečného nařízení. Toto ustanovení uvádí následující:

„Pokud jakýkoli [čínský] výrobce předloží Komisi dostatečné důkazy o tom, že v období šetření (tj. od 1. dubna 2009 do 31. března 2010) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z [Číny], o tom, že není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a o tom, že po skončení období šetření vyvezl dotčené zboží do Unie nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného výrobku do Unie, může Rada na návrh Komise a po konzultaci s poradním výborem prostou většinou změnit čl. 1 odst. 2 tak, aby bylo pro tohoto výrobce stanoveno clo platné pro spolupracující výrobce nezařazené do vzorku, tj. 30,6 %.“

6 Žalobkyně po výměně informací s Komisí požádala dopisem ze dne 10. února 2015 o pozastavení projednávání své žádosti o prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, aby nezpůsobovala průtahy při vyřizování své žádosti o přiznání postavení nového vyvážejícího výrobce, kterou v rámci uvedené výměny informací předložila.

7 Dne 28. ledna 2016 požádala žalobkyně Komisi o pokračování v projednávání její žádosti o prozatímní přezkum. Dne 13. dubna 2016 Komise zaslala žalobkyni obecně informační dokument, který shrnoval základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise navrhuje odmítnutí této žádosti. Rozhodnutím ze dne 15. dubna 2016 odmítla Komise žádost o postavení nového vyvážejícího výrobce. Komise měla zejména za to, že šetření nemohlo prokázat, že žalobkyně nevyvážela do Unie dotčený výrobek pocházející z Číny během období šetření a nebyla spojena s vývozcem ani s výrobcem, na které se vztahovala opatření zavedená konečným nařízením. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla ve věci Foshan Lihua Ceramic v. Komise (T-310/16). Dne 22. dubna 2016 odpověděla žalobkyně na obecně informační dokument. Měla mimo jiné za to, že posouzení Komise bylo stiženo nesprávným právním posouzením, neboť Komise odmítla zahájit prozatímní přezkum z toho důvodu, že žalobkyně nebyla zařazena do vzorku.

8 Rozhodnutím ze dne 11. července 2016 Komise odmítla žádost žalobkyně o prozatímní přezkum (dále jen „napadené rozhodnutí“). V bodě 8 tohoto rozhodnutí Komise uvádí:

„Jak bylo vysvětleno v bodě 8 obecně informačního dokumentu, Komise při počátečním šetření využila výběru vzorku. Proto posuzovala situaci omezeného počtu vyvážejících výrobců, z nichž byl sestaven vzorek, do kterého nebyla zařazena žalobkyně. Vzhledem k tomu, že platná opatření jsou založena na posouzení společností zařazených do vzorku, musí se tvrzení vycházející ze změny okolností ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního nařízení vztahovat na tytéž společnosti zařazené do vzorku nebo na změny, které se týkají všech vyvážejících výrobců v této zemi. Vzhledem k tomu, že se změna okolností, jíž se dovolává žalobkyně, týká výlučně její vlastní situace a nikoli společností zařazených do vzorku ani všech vyvážejících výrobců v [Číně], není tato změna okolností relevantní v rámci žádosti na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Počáteční šetření totiž nestanovilo individuální dumpingové rozpětí pro žalobkyni, neboť žalobkyně nepožádala o individuální zacházení. Žalobkyně se nemůže dovolávat čl. 11 odst. 3 základního nařízení, aby jí nyní bylo přiznáno individuální dumpingové rozpětí. Jinak by možnost výběru vzorku byla zbavena svého užitečného účinku. Pokud je její individuální dumpingové rozpětí nižší než opatření, kterému podléhá její vývoz na základě vzorku, mohou její dovozci požádat podle článku 11 odst. 8 základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 8 nařízení 2016/1036) o vrácení zaplaceného cla. Žádost žalobkyně se tudíž […] odmítá.“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. září 2016 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

10 Dne 7. prosince 2016 v replice týkající se věci Foshan Lihua Ceramic v. Komise (T-310/16) navrhla, aby byla uvedená věc spojena s projednávanou věcí. Dne 16. prosince 2016 Komise vyjádřila svůj nesouhlas s tímto spojením věcí. Rozhodnutím ze dne 23. ledna 2017 předseda čtvrtého senátu Tribunálu rozhodl, že dotčené věci nebudou spojeny.

11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

12 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

13 Žalobkyně předkládá jediný žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení (čl. 11 odst. 5 je nyní čl. 11 odst. 5 nařízení 2016/1036) ve spojení s bodem 6.10.2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“), která je uvedena v příloze 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3). Na podporu tohoto žalobního důvodu vznáší žalobkyně v zásadě sedm argumentů.

14 Zaprvé má žalobkyně v podstatě za to, že z čl. 11 odst. 3 základního nařízení nevyplývá, že žádost vyvážejícího výrobce nezařazeného do vzorku o prozatímní přezkum musí být založena na prokázání změny okolností, jež se týká všech vyvážejících výrobců. Prokázání takové změny je navíc podle žalobkyně téměř vždy nemožné.

15 Zadruhé má žalobkyně za to, že byla diskriminována, neboť vyvážející výrobci zařazení do vzorku neměli povinnost takový důkaz předložit. V tomto ohledu žalobkyně zpochybňuje, že by se vyvážející výrobci zařazení do vzorku a vyvážející výrobci, kteří do tohoto vzorku zařazení nebyli, měli nacházet v odlišné situaci. Rozlišování mezi oběma těmito skupinami vyvážejících výrobců nelze podle žalobkyně činit na základě žádného rozdílu mezi nimi, který by byl dán „zvláštností, svébytností či povahou“, ale vyplývá pouze z použití široké posuzovací pravomoci, kterou disponuje Komise při stanovení kritérií pro výběr vzorku.

16 Zatřetí podle žalobkyně z bodu 189 rozsudku ze dne 9. června 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada (T-276/13, EU:T:2016:340) vyplývá, že individuální zjišťování vyvážejícího výrobce musí být přiznáno vždy, s výjimkou případů, kdy je počet vývozců nebo výrobců natolik vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření. Přitom, i když Komise nepřiznala žalobkyni výhodu individuálního zjišťování, netvrdila, že by žádost žalobkyně o prozatímní přezkum ze září 2013 bránila včasnému ukončení šetření. Komise tím podle žalobkyně porušila čl. 17 odst. 3 základního nařízení, jakož i bod 6.10.2 antidumpingové dohody. Dále na rozdíl od toho, co tvrdila Komise, základní nařízení nestanovuje žádné časové omezení pro podání žádosti o individuální zjišťování.

17 Začtvrté z čl. 11 odst. 5 základního nařízení podle žalobkyně vyplývá, že čl. 17 odst. 3 téhož nařízení se použije rovněž v řízeních o prozatímním přezkumu. Podle žalobkyně je tudíž odůvodnění, podle kterého zamítnutí zahájení přezkumného šetření vychází z užitečného účinku výběru vzorku, nesprávné.

18 Zapáté, zvláštní skupina zřízená v rámci WTO ve své zprávě, nazvané „Spojené státy – antidumpingová opatření týkající se určitých krevet pocházejících z Vietnamu“, která byla přijata dne 11. července 2011 (WT/DS404/R, bod 7.181), v souvislosti s prozatímním přezkumem konstatovala, že první věta bodu 6.10.2 antidumpingové dohody se použije pouze tehdy, pokud vývozci nebo výrobci, kteří nebyli zařazeni do vzorku, poskytli tzv. dobrovolné odpovědi. Žádost žalobkyně týkající se prozatímního přezkumu přitom musí být považována za dobrovolnou odpověď ve smyslu tohoto ustanovení.

19 Zašesté žalobkyně v replice tvrdí, že v návaznosti na její žádost a prokázání změny individuálních a zvláštních okolností měla Komise přinejmenším povinnost, aby s ní zacházela jako s výrobcem, který nyní spolupracuje, a použila na ni v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení sazbu antidumpingového cla vypočtenou jako vážené průměrné dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

20 Za sedmé, jelikož žalobkyně již vznesla své argumenty vycházející z čl. 17 odst. 3 základního nařízení ve své odpovědi na obecně informační dokument, avšak Komise na ně v napadeném rozhodnutí nereagovala, Komise tím rovněž měla porušit právo žalobkyně na spravedlivý proces a její práva na obhajobu. Komise dále tím, že žalobkyni nepřiznala postavení nového vývozce ani neprovedla prozatímní přezkum, znemožnila řádnou aplikaci platných pravidel na žalobkyni.

21 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 11 odst. 3 prvního pododstavce základního nařízení lze nutnost zachování opatření přezkoumat mimo jiné na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit. V projednávaném případě podala žádost žalobkyně v postavení vyvážejícího výrobce. Dále je mezi účastníky řízení nesporné, že se uvedená žádost týkala pouze dumpingu.

23 Z ustanovení čl. 11 odst. 3 druhého pododstavce základního nařízení v podstatě plyne, že když je žádost podána vývozcem a týká se pouze dumpingu, je nutnost prozatímního přezkumu podmíněna tím, že předmětná žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné.

24 Z judikatury vyplývá, že v souvislosti s projednáváním žádosti o přezkum, která se týká pouze dumpingu, může Rada na základě uvedených ustanovení konstatovat přítomnost podstatných změn okolností ohledně dumpingu a poté, co potvrdí trvalý charakter těchto změn, dospět k závěru, že je třeba předmětné antidumpingové clo změnit (viz rozsudek ze dne 28. dubna 2015, CHEMK a KF v. Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 37 a citovaná judikatura).

25 Ze znění čl. 11 odst. 3 druhého a třetího pododstavce základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 3 druhý a třetí pododstavec nařízení 2016/1036) totiž vyplývá, že cílem prozatímního přezkumu je ověřit nutnost zachování antidumpingových opatření a že v této souvislosti v případě, kdy se žádost vývozce o přezkum týká pouze dumpingu, musí orgány nejprve vyhodnotit nutnost zachování stávajícího opatření a v tomto ohledu konstatovat, že změna okolností ohledně dumpingu je nejen podstatná, ale i trvalá (rozsudek ze dne 28. dubna 2015, CHEMK a KF v. Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 43).

26 Soudní dvůr uvedl v souvislosti s použitím čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2176/84 ze dne 23. července 1984 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1984, L 201, s. 1), podle kterého bylo stanoveno, že přezkum se provede na žádost dotčené osoby, pokud tato osoba mimo jiné předloží důkazy o změně okolností, jež jsou dostatečné k odůvodnění nutnosti provedení tohoto přezkumu, že řízení o přezkumu se uplatní v případě změny údajů, které umožnily stanovit hodnoty uplatněné nařízením, kterým byla zavedena antidumpingová opatření (rozsudek ze dne 24. února 1987, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken v. Komise, 312/84, EU:C:1987:94, bod 11). Tribunál na základě odkazu na výše uvedenou judikaturu v rámci použití čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince

1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) (nyní čl. 11 odst. 3 základního nařízení) konstatoval, že účelem přezkumu je přizpůsobit uložené clo změnám skutečností, které vedly k jeho uložení, a přezkum tedy předpokládá změnu těchto skutečností (rozsudek ze dne 29. června 2000, Medici Grimm v. Rada, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 82).

27 Z toho vyplývá, že žádost o prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, která se omezuje na dumping a je podána vyvážejícím výrobcem, musí obsahovat návrhy důkazů o tom, že údaje, které sloužily jako základ pro určení dumpingového rozpětí, které bylo použito pro stanovení antidumpingového cla použitelného na vyvážejícího výrobce, který podal uvedenou žádost, se změnily podstatným a trvalým způsobem.

28 V projednávané věci se vzhledem k tomu, že se žalobkyně neúčastnila šetření, které vedlo k přijetí konečného nařízení, má jak podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 18 odst. 1 nařízení 2016/1036), tak i podle bodu 6 oznámení o zahájení počátečního řízení (Úř. věst. 2010, C 160, s. 20) za to, že žalobkyně při šetření nespolupracovala. Zjištění týkající se nespolupracujících vyvážejících výrobců vycházela na základě týchž ustanovení z údajů, které byly k dispozici, což mělo za následek, že mohla být méně příznivá, než kdyby tito vyvážející výrobci spolupracovali.

29 Z bodů 66 a 67 odůvodnění nařízení Komise (EU) č. 258/2011 ze dne 16. března 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz keramických obkládaček pocházejících z [Číny] (Úř. věst. 2011, L 70, s. 5) a z bodů 92 a 93 odůvodnění konečného nařízení konkrétně vyplývá, že takovým nespolupracujícím vyvážejícím výrobcům, jako byla žalobkyně, byla uložena sazba antidumpingového cla, která byla stanovena za použití nejvyšších dumpingových rozpětí zjištěných pro reprezentativní typ výrobku od spolupracujícího vyvážejícího výrobce, a sice ve výši 69,7 %.

30 Všichni vyvážející výrobci, kteří spadají do této kategorie, tudíž musí prokázat, že okolnosti, které byly základem posledně uvedeného určení, se změnily podstatným a trvalým způsobem. Vzhledem k tomu, že toto určení vychází z údajů týkajících se vzorku, může žalobkyně splnit důkazní břemeno, které je jí v této souvislosti uloženo, jak správně uvádí Komise, buď tím, že prokáže, že údaje, které byly základem pro stanovení dumpingového rozpětí použitého pro stanovení sazeb antidumpingového cla, jež se použijí na společnosti zařazené do vzorku, se změnily podstatným a trvalým způsobem, nebo tím, že takové změny se týkaly všech vyvážejících výrobců ze země vývozu.

31 Vzhledem k tomu, že se žalobkyně ve své žádosti o prozatímní přezkum omezený na dumping dovolávala pouze zavedení nového systému distribuce prostřednictvím přidruženého podniku a zavedení nového typu výrobku, který neexistoval během období šetření, předložila informace, které se týkaly pouze její vlastní situace, což ostatně výslovně uznala.

32 Komise tudíž mohla mít správně za to, že žalobkyně nepředložila důkazy nezbytné k odůvodnění zahájení částečného prozatímního přezkumu omezeného na dumping, a tudíž její žádost zamítnout.

33 Tento závěr není zpochybněn ani jinými argumenty žalobkyně.

34 Zaprvé, co se týče argumentu, který vychází z údajné diskriminace žalobkyně oproti podnikům zařazeným do vzorku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že dodržování zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, body 62 a citovaná judikatura). Přitom se žalobkyně, která v rámci počátečního šetření nespolupracovala, v žádném ohledu nenachází ve stejné situaci, pokud jde o zjištění týkající se dumpingového rozpětí, jako spolupracující vyvážející výrobci. Vzhledem k tomu, že normotvůrce v čl. 18 odst. 1 základního nařízení stanovil, že v případě nespolupracujících vyvážejících výrobců se stanoví sazba antidumpingového cla na základě dostupných údajů, znamená to, že tyto údaje mohou být pro uvedené vyvážející výrobce méně příznivé, než kdyby

spolupracovali. Způsob stanovení této sazby v počátečním řízení se logicky promítá do podmínek, podle nichž takový vyvážející výrobce může požádat o částečný prozatímní přezkum omezený na dumping, jak je upřesněno výše v bodech 22 až 32.

35 Žalobkyně dále nemůže prokázat existenci diskriminace vůči ní údajnou diskriminací spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, oproti vyvážejícím výrobcům, kteří do něj byli zařazeni. Žalobkyně, která se neúčastnila počátečního šetření, nepožádala o zařazení do vzorku. Vzhledem k tomu, že se její argument netýká její vlastní situace, nemůže jeho případná opodstatněnost vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně. Žalobkyně tudíž nemá žádný zájem na jeho vznesení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2017, JingAo Solar a další v. Rada, T-157/14, nezveřejněný, EU:T:2017:127, body 64 až 72).

36 Zadruhé, co se týče argumentů vycházejících z porušení čl. 11 odst. 5 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení (viz body 16 a 17 výše), je třeba nejprve připomenout, že pro výklad ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz rozsudek ze dne 18. září 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 42 a citovaná judikatura).

37 Dále z čl. 11 odst. 5 základního nařízení vyplývá, že se „[n]a přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách“. Na základě článku 11 odst. 5 základního nařízení se tedy na přezkumná řízení nevztahují veškerá ustanovení týkající se řízení a vedení šetření, jež se použijí v rámci počátečního šetření. Článek 11 odst. 5 základního nařízení podmiňuje použití těchto ustanovení na přezkumná řízení jejich relevantností.

38 Dále z ustálené judikatury vyplývá, že přezkumné řízení se v zásadě odlišuje od řízení při počátečním šetření, které se řídí jinými ustanoveními základního nařízení. Objektivní rozdíl mezi těmito dvěma typy řízení spočívá v tom, že dovozy podléhající přezkumnému řízení jsou dovozy, na něž již byla uložena konečná antidumpingová opatření a ve vztahu k nimž již bylo v zásadě dostatečně prokázáno, že zrušení těchto opatření by pravděpodobně podpořilo přetrvávání nebo obnovení dumpingu a újmy. Naproti tomu, když jsou dovozy podrobeny počátečnímu šetření, je jeho předmětem právě to, aby byla určena existence, stupeň a účinek údajného dumpingu [rozsudek ze dne 27. ledna 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada, C-422/02 P, EU:C:2005:56, body 48 až 50, viz rovněž rozsudek ze dne 28. dubna 2015, CHEMK a KF v. Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, body 59 a 60 a citovaná judikatura].

39 Za těchto podmínek Soudní dvůr již konstatoval, že se některá z ustanovení, kterými se řídí počáteční šetření, nemají použít s ohledem na obecnou strukturu a cíle systému stanoveného základním nařízením na přezkumné řízení (viz rozsudek ze dne 28. dubna 2015, CHEMK a KF v. Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 59 a citovaná judikatura).

40 V projednávané věci stačí konstatovat, že použití čl. 17 odst. 3 základního nařízení, které by obnášelo individuální zjišťování rovněž v souvislosti s posouzením žádosti o prozatímní přezkum podané vyvážejícím výrobcem, který v počátečním šetření nespolupracoval, by se příčilo účelu prozatímního přezkumného řízení, jak je uveden v bodech 22 až 27 výše. Takový přístup by totiž neumožnil posoudit, zda se podstatným a trvalým způsobem změnily údaje, které byly použity jako základ pro zjištění dumpingového rozpětí použitého pro stanovení antidumpingového cla, jež se použije na uvedeného vyvážejícího výrobce. Údaje získané na základě analýzy informací týkajících se vyvážejících výrobců zařazených do vzorku by tak byly srovnávány s údaji týkajícími se dotčeného vyvážejícího výrobce.

41 V rámci posouzení nezbytnosti zahájení prozatímního přezkumného šetření na základě dvou údajných změn okolností, které vznáší žalobkyně, se tudíž nelze relevantně dovolávat individuálního zjišťování. Pokud by tomu bylo jinak, žalobkyně by mohla obejít povinnosti v oblasti důkazního břemene, které v důsledku svého postavení podniku, který nespolupracoval během počátečního šetření, nese na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení.

42 Obecná systematika a cíle systému stanoveného základním nařízením tudíž brání tomu, aby se žalobkyně opírala o čl. 11 odst. 5 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení za účelem žádosti o individuální sazbu antidumpingového cla v rámci řízení, které zahájila podle čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení. Skutečnost, že žalobkyně uplatňuje na podporu svých argumentů bod 6.10.2 antidumpingové dohody, rovněž nemůže obstát, neboť toto ustanovení bylo s výjimkou jeho druhé věty, v níž se uvádí, že „[d]obrovolné odpovědi nebudou odmítány“, převzato do čl. 17 odst. 3 základního nařízení, aniž žalobkyně tvrdila, že toto převzetí bylo nesprávné.

43 Tyto závěry jsou podporovány předně zněním a systematikou článku 17 základního nařízení, a zejména jeho třetího odstavce, podle něhož se individuální zjišťování stanovené tímto ustanovením použije výlučně v rámci přezkumů, v nichž Komise použila výběr vzorků. V uvedeném ustanovení je totiž uvedeno, že „[j]e-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se nicméně individuální dumpingové rozpětí“. Přitom šetření v případě žádosti o prozatímní přezkum se odlišuje od šetření, které vedlo k zavedení konečných antidumpingových opatření (viz bod 38 výše), a není na rozdíl toho, co žalobkyně tvrdila na jednání, jeho pokračováním. Odlišná povaha těchto dvou šetření je rovněž podporována jejich vyjádřením, jak vyplývá ze základního nařízení. Platí totiž, že zaprvé vyvážející výrobce může požádat o prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 první věty základního nařízení až po uplynutí jednoho roku od zavedení konečných antidumpingových opatření, zadruhé že období šetření v případě prozatímního přezkumu následuje po období počátečního šetření (rozsudek ze dne 28. ledna 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, bod 72, rozsudek ze dne 13. září 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a další v. Rada, T-537/08, nezveřejněný, EU:T:2013:428, bod 71, a stanovisko generálního advokáta Jääskinena ve spojených věcech CM Eurologistik a GLS, C-283/14 et C-284/14, EU:C:2015:628, bod 29), a zatřetí že šetření v rámci prozatímního přezkumu se může omezovat mimo jiné pouze na dumping nebo újmu, zatímco počáteční šetření musí být provedeno v plném rozsahu.

44 V projednávané věci Komise v souvislosti s projednáváním žádosti žalobkyně o prozatímní přezkum neprovedla výběr vzorku podle čl. 17 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 17 odst. 1 nařízení 2016/1036). Tuto žádost projednávala přímo na základě informací, jež v ní byly uvedeny. Článek 17 odst. 3 tudíž v tomto řízení nebylo možné použít.

45 Dále, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, žalobkyně nemůže kdykoli navrhnout individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení, aby dosáhla toho, že Komise přehodnotí sazbu antidumpingového cla, která se použije na její vývoz. Sazby antidumpingového cla lze změnit jen na základě článků 11 a 12 základního nařízení (článek 12 je nyní článkem 12 nařízení 2016/1036). Žádost žalobkyně byla podána na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení a v bodech 41 a 42 výše již bylo konstatováno, že v tomto rámci nebylo relevantní použití čl. 17 odst. 3 téhož nařízení v projednávané věci.

46 Konečně v případě využití výběru vzorků v počátečním šetření z čl. 11 odst. 4 čtvrtého pododstavce základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 4 čtvrtý pododstavec nařízení 2016/1036) vyplývá, že nový vyvážející výrobce nemůže požádat o přezkum podle předchozích pododstavců téhož odstavce. Je tomu tak proto, aby se zabránilo, že se takoví vyvážející výrobci ocitnou v situaci, která bude příznivější oproti vyvážejícím výrobcům, kteří spolupracovali v rámci počátečního šetření, avšak kteří nebyli zařazeni do vzorku, a kterým byla tudíž uložena sazba antidumpingového cla, jež byla vypočítána podle čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Neexistuje přitom žádný důvod k domněnce, že

unijní normotvůrce chtěl umožnit, aby se na vyvážejícího výrobce, který nespolupracoval v počátečním šetření, použila v rámci přezkumného řízení individuální sazba antidumpingového cla, pokud ji vyloučil v případě nových vyvážejících výrobců.

47 Zatřetí žalobkyně až v replice vznesla argument, podle kterého s ní měla nyní Komise zacházet jako se spolupracujícím vyvážejícím výrobcem a z tohoto důvodu ji přiznat sazbu antidumpingového cla, která se použije podle čl. 9 odst. 6 základního nařízení na spolupracující vyvážející výrobce. Když byla žalobkyně na jednání na tuto otázku dotázána, uvedla, že se jedná o nový žalobní důvod vycházející z porušení posledně uvedeného ustanovení, aniž uvedla jakýkoli argument, podle něhož by se tento žalobní důvod opíral o právní a skutkové okolnosti, které vyšly najevo v průběhu řízení, nebo v jehož případě by bylo třeba mít za to, že se jedná o nepřímé rozšíření argumentu vzneseného v žalobě. Tento žalobní důvod je tudíž podle článku 84 jednacího řádu Tribunálu nepřípustný.

48 Začtvrté, co se týče tvrzení vycházejících z výkladu bodu 6.10.2 antidumpingové dohody, který je uveden ve zprávě zvláštní skupiny založené v rámci WTO, nazvané „Spojené státy – antidumpingová opatření týkající se určitých krevet pocházejících z Vietnamu“, která byla přijata dne 11. července 2011 (WT/DS404/R, bod 7.181), stačí konstatovat, že z části této zprávy citované žalobkyni ani z jiné části uvedené zprávy, jež se týká výkladu tohoto článku, nevyplývá, že by takové orgány pověřené prováděním antidumpingových šetření, jako je Komise, měly povinnost zahájit takové řízení o prozatímním přezkumu, jako je řízení stanovené v rámci unijního práva v čl. 11 odst. 3 základního nařízení, na základě informací, jež se týkají výlučně údajné změny okolností, jež se týká vyvážejícího výrobce, který nespolupracoval v počátečním šetření, v němž bylo využito výběru vzorků. Z uvedené zprávy ani nevyplývá, že by se v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, mohl takový vyvážející výrobce opírat o bod 6.10.2 antidumpingové dohody v rámci své žádosti o zahájení prozatímního přezkumu, jež vychází z informací, jež se týkají jen jeho.

49 Zapáté žalobkyně vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí nereagovala na její argumenty vycházející z čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Nicméně, jak bylo konstatováno, toto ustanovení není v projednávané věci relevantní pro výklad a použití čl. 11 odst. 3 základního nařízení, jak bylo uvedeno v bodech 22 až 32 výše. Tím, že Komise výslovně neodpověděla na argumenty vycházející z ustanovení, jež není použitelné v projednávané věci, nemohla porušit práva na spravedlivý proces ani práva na obhajobu.

50 Jediný žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

K nákladům řízení

51 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

52 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. září 2018.

Podpisy.